

בראשית פרק כט, א-ל

(א) וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם: (ב) וַיֵּרָא וְהִנֵּה בְּאֵר בְּשָׂדֶה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֹדְרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן הַבְּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ הָעֹדְרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל פִּי הַבְּאֵר: (ג) וַנֹּאסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֹדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהִשְׁיבוּ אֶת הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לְמַקְמָה: (ד) וַיֹּאמְרוּ לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחָרָן אֲנַחְנוּ: (ה) וַיֹּאמְרוּ לָהֶם הִידְעַתֶּם אֶת לְבֹן בֶּן נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: (ו) וַיֹּאמְרוּ לָהֶם הַשְּׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בְּתוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן: (ז) וַיֹּאמְרוּ הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל לֹא יָעַת הָאֶסְף הַמְקַנָּה הַשְּׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ: (ח) וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֹדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן: (ט) עוֹדְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רָעָה הוּא: (י) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רָחֵל בֵּת לְבֹן אַחֵי אִמּוֹ וְאֶת צֹאן לְבֹן אַחֵי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשְׁקֶן אֶת צֹאן לְבֹן אַחֵי אִמּוֹ: (יא) וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת קְלוֹ וַיִּבְנֶן: (יב) וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אַחֵי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן רַבֶּקָה הוּא וַתִּרְצַן וַתִּגַּד לְאָבִיהָ: (יג) וַיְהִי כַשְּׁמַע לְבֹן אֶת שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן אַחֲתוֹ וַיִּרְצַן לְקִרְיָתוֹ וַיַּחֲבֹק לוֹ וַיִּנָּשֶׁק לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלֵבָן אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (יד) וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְבֹן אֵךְ עֲצָמֵי וּבְשָׂרֵי אֶתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים: (טו) וַיֹּאמְרוּ לְבֹן לִיעֲקֹב הֲכִי אַחֵי אֶתָּה וְעַבְדְּתָנִי חֲנָם הִגִּידָה לִּי מַה

מִשְׁכַּרְתָּךְ: (טז) וּלְבֶן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לְאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רַחֵל: (יז)
וְעֵינַי לְאָה רַכּוֹת וְרַחֵל הִיָּתָה יָפֶת תֹּאֵר וַיִּפֹּת מִרְאָה: (יח) וַיֶּאֱהָב יַעֲקֹב
אֶת רַחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדְךָ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתָךְ הַקְּטָנָה: (יט) וַיֹּאמֶר לְבֶן
טוֹב תַּתִּי אֶתָּה לְךָ מִתַּתִּי אֶתָּה לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי: (כ) וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב
בְּרַחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִיּוּ בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֶחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֶתָּה: (כא) וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל לְבֶן הָבָה אֶת אֲשֶׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמַי וְאָבֹאֶה אֵלֶיךָ: (כב) וַיֹּאסֹף
לְבֶן אֶת כָּל אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה: (כג) וַיְהִי בְּעָרֵב וַיִּקַּח אֶת לְאָה
בָּתוֹ וַיָּבֵא אֶתָּה אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיךָ: (כד) וַיִּתֵּן לְבֶן לָהּ אֶת זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ
לְלֵאָה בָּתוֹ שִׁפְחָה: (כה) וַיְהִי בַבֶּקֶר וַהֲנִיָּה הוּא לְאָה וַיֹּאמֶר אֶל לְבֶן מֶה
זֹאת עָשִׂיתְ לִי הֲלֹא בְרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמִּיתָנִי: (כו) וַיֹּאמֶר לְבֶן לֹא
יַעֲשֶׂה כֵן בַּמְּקוֹמֵנוּ לְתַת הַצְּעִירָה לְפָנַי הַבְּכִירָה: (כז) מִלֵּא שִׁבְעַ זֹאת
וְנִתְּנָה לְךָ גַּם אֶת זֹאת בְּעַבְדָּה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְעַ שָׁנִים אַחֲרוֹת:
(כח) וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן לוֹ אֶת רַחֵל בָּתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה:
(כט) וַיִּתֵּן לְבֶן לְרַחֵל בָּתוֹ אֶת בְּלָהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה: (ל) וַיָּבֵא גַם אֶל
רַחֵל וַיֶּאֱהָב גַּם אֶת רַחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְעַ שָׁנִים אַחֲרוֹת: